

Džim Dejvis

GARFIELD

I

DRUŠTVANCE

**PICE SU
U OPASNOSTI**

Naslov originala:

« THE GARFIELD SHOW Series » © 2011 –Dargaud-Media
© PAWS Inc - "Garfield & Garfield characters" are trademarks of PAWS.
ALL RIGHTS RESERVED

The Garfield Show

D'après la série télévisée Garfield & Cie, développée par Philippe Vidal, Robert Réa et Stève Balissat, adaptée de la bande dessinée de Jim Davis publiée en France par Dargaud. Une coproduction Dargaud-Media et France 3, avec le soutien de la région Ile-de-France. Histoire originale de Mark Evanier.
www.garfield-et-cie.com

© Hachette Livre, 2010. Tous droits réservés.

Published in cooperation with P. & R. Permissions & Rights Ltd., Limassol, Cyprus
Prava za srpsko izdanje © 2011 Mono i Manjana

Izdavači

Mono i Manjana
Gospodara Vučića 245, 11000 Beograd

Suizdavači

Ružno pače
Bulevar oslobođenja 26, Novi Sad
Narodna knjiga, Podgorica
Sladaboni, d.o.o., Banjaluka

Prevela

Aleksandra Bošković

Uredništvo

Nenad Atanasković i Nebojša Burzan

Kompjuterska priprema

Goran Skakić

Lektura i korektura

Ana Randelović i Jasna Dimitrijević

Za izdavača

Miroslav Josipović i Nenad Atanasković

Štampa

Grafostil, Kragujevac

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd
821.133.1-93-31
DEJVIS, Džim

Garfield i društvanice. [4], Pice su u opasnosti / Džim Dejvis ; [prevod Aleksandra Bošković]. - Beograd : Mono i Manjana, 2011 (Kragujevac : Grafostil). - 80 str. : ilustr. ; 18 cm. - (Humor-prijateljstvo : 8-10 godina). - Prevod dela: Garfield et Cie. Pizzas en danger! / Jim Davis.

ISBN 978-86-7804-518-9
COBISS.SR-ID 186323980

Ova knjiga se ne sme umnožavati, preštamovati ili prenositi u bilo kom obliku i bilo kojim sredstvom, ni u celini, niti u delovima, bez izričite pismene dozvole autora i izdavača, niti se, bez izričite pismene saglasnosti izdavača, sme distribuirati ili umnožavati na bilo koji drugi način i bilo kojim drugim sredstvom. Sva prava objavljivanja ove knjige zadržavaju autor i izdavač, shodno odredbama Zakona o autorskim i srodnim pravima.

Džim Dejvis

GARFIELD

I
DRUŠTVANCE

**PICE SU U
OPASNOSTI**

GLAVA I

UMIREM OD GLADI

Brže, Odi! Čak i ja hodam brže od tebe. I pokušaj da se još više iznerviraš! Želim da vidim tvoju žed za svežim paradajz sosom i istopljenom mocarelom. Pa ti čekaš Vitovu picu! Ne čekaš tamo neku kost za žvakanje ili lopticu za hvatanje. Ali... Oh! Vi ste tu. Onda bi trebalo da vam pojašnjim...

Džon je poručio picu. Trebalo bi da stigne za... Hmmm, samo da pogledam u svoj budilnik... Za dvanaest minuta! To je veoma dugo. Znate vi mene: nema te stvari zbog koje bih žurio bilo kuda, osim ako idem da spavam ili da jedem. A kada je u pitanju Vitova pica, reč *strpljenje* nestaje iz mog rečnika. I onoliko koliko volim da ništa ne radim, isto toliko mi se sviđa ideja da drugi rade sve umesto mene. Sada bi na primer trebalo da se nestrpljivo šetkamo. Ali to je vrlo zamorno! Zato sam zamolio Odija da to obavi umesto mene.

Kako? Lepo. On se vrtil uokrug
ispred televizora dok ja lupkam
kandžama po fotelji. Umorio sam
se od samog gledanja. Ne mogu
više da čekam.

– Umirem od gladi – jadikujem
dok klizim s fotelje na pod.

Evo, ležim na podu opružen,
oči su mi sklopljenje od umora.
Odi ispušta jedan jauk od tuge.
Mora da misli kako sam se onesve-
stio. Jednom i on nešto da misli...
Ali ne greši mnogo. Čak i da do-

stavljač sada dođe, plašim se da
nemam više snage ni da odem da
otvorim vrata...

Ding, dong!

Slagao sam.

– Ideeem! – govorim ja dižući se istog momenta na šape.

– Ah, evo pice – viče Džon u istom trenutku trčeći kroz dnevnu sobu koliko ga noge nose.

Čega se on to igra?!? To je MOJA pica! Sve što se od Džona očekuje jeste da donese novac i plati dostavu. Ali, ne! Čekaj malo, ti veliki kovrdžavi pužu golaću. I počinjem da trčim za njim.

– Pazi, mačko jedna izgladnela!

I u momentu kada otvara ulazna vrata, zakucavam se u pod kao ragbi igrač, zatim mu se penjem na leđa kako bih ga sprečio da uzme picu. Treba mi samo njegov novčanik, koji se nalazi u desnom

zadnjem džepu njegovih pantalo-
na. I, evo ga! Pružam novac do-
stavljaču. On mi malo čudno
izgleda... Ima crvenu jaknu s po-
zlaćenim dugmićima, šešir i bele
rukavice, pantalone na crno-sive
štrafte i ogroman nos u obliku ki-
ta. Izgleda da je Vito kupio nove
uniforme dostavljačima... Da
skratimo. Pričaćemo o tkaninama
neki drugi put. Već je krajnje vre-

me da se pređe za sto.

– Koliko dugo ovaj mačak nije jeo?!? – čujem dostavljača kako pita Džona govoreći kroz nos.

– Manje od jednog sata – odgovara mu Džon.

I posle se čude zašto sam gladan...

GLAVA II

JADAN JA

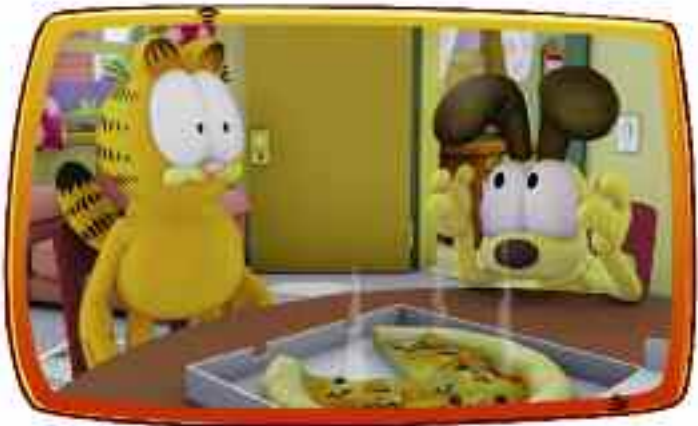
Aaaaaaaaah! Konačno sam se smestio sa Vitovom picom, najboljom picom na svetu. Odi sedi pored mene i uvrće nešto jezikom tako da prosto pomislite da se slaže sa mnom. Pretpostavljam da bi rado uzeo jedno parče. Moraću da razmislim o tome. Ili neću.

Iiiiiiiiiiiiiiii... Njam! Uh... Ne! Uopšte nije njam! Pre bih rekao da je bljak! Ne mogu čak ni da za-

grizem. Zubi mi se opiru. Uopšte ne krcka, čak ni najmanje. Kao da je žvakaća guma... Vito mora da ima neki problem s rernom. Ni je strašno, progutaću je celu: i hop!

Uzimam zalogaj. Ne, stvarno ne mogu. Nešto mora da je pošlo naopako. Ova pica je odvratna. Suva, bezukusna, jednom rečju: GROZNA! Ovo je najgora pica koju sam ikada jeo. Vito, izdao si me! Naneo si sramotu picama.

– Drži, Odi – govorim dajući mu picu. – Možeš sve da pojedеш.

Ali Odijev nos se ne da prevariti. On odbija moju ponudu. I to sada kada hoću da se pokažem malo darežljivim. Zatvaram poklopac kutije. I šta vidim?

– *Mama mia, palata pice?!?*

– Da, znam – uzdiše Džon – to nije Vitova pica, ali dobio sam u poštanskom sandučetu kupone s popustom u ovoj piceriji. A pošto